

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobce: JUDr. M. H.

proti

žalovanému: **Ministerstvo financí**
se sídlem Letenská 15, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2024, č. j. MF-166/2024/3902-4

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2024, č. j. MF-166/2024/3902-4 a rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 11. 12. 2023, č. j. 56349-4/2023-900000-202 se ruší.
- II. Generálnímu ředitelství cel se nařizuje poskytnout žalobci informace požadované v žádosti žalobce ze dne 28. 11. 2023, a to do 15 dnů od doručení tohoto rozsudku Generálnímu ředitelství cel.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného specifikovaného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Generálního ředitelství cel (dále jen „povinný subjekt“) ze Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

dne 11. 12. 2023, č. j. 56349-4/2023-900000-202 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla odmítnuta žádost žalobce ze dne 28. 11. 2023 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v rozhodném znění (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Žalobce v žalobě navrhl, aby soud podle § 16 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím zrušil napadené i prvostupňové rozhodnutí a přikázal povinnému subjektu poskytnout žalobci požadované informace.

2. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce dne 28. 11. 2023 podal povinnému subjektu žádost (dále jen „předmětná žádost“), v níž se domáhal poskytnutí následujících informací:

1) „*Veškeré kurzy ke kurzové sázce týkající se události (utkání) Kontinentální hokejové ligy mezi týmy Soči a Novosibirsk konané dne 21. 1. 2021 zaslané Generálnímu ředitelství cel společností FORTUNA GAME a.s., se sídlem Praha 2, Vinohrady, Italská 2584/69, PSČ 120 00, IČ: 430 03 575*“

2) „*Veškeré kurzy ke kurzové sázce týkající si události (utkání) Kontinentální hokejové ligy mezi týmy Soči a Novosibirsk konané dne 21. 1. 2021 vypsané k času 17:24 zaslané Generálnímu ředitelství cel společností FORTUNA GAME a.s., se sídlem Praha 2, Vinohrady, Italská 2584/69, PSČ 120 00, IČ: 430 03 575 [dále jen „provozovatel“].*“

3. Povinný subjekt předmětnou žádost prvostupňovým rozhodnutím odmítl s odkazem na § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že provozovatel poskytuje požadované informace povinnému subjektu podle § 13a ve spojení s § 108c zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, v rozhodném znění (dále jen „zákon o hazardních hrách“), přičemž tyto podléhají mlčenlivosti podle § 108e zákona o hazardních hrách, a dopadá na ně tedy omezení práva na informace podle § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Informace o kurzech v souborné a ucelené podobě, jak je požadoval žalobce, vypovídají o obchodní činnosti provozovatele (lze například zjistit další informace vypovídající o tvorbě kursů), tedy o jeho poměrech. Požadovaná informace by tak mohla být s ohledem na obchodní tajemství (požívající výluky podle § 9 zákona o svobodném přístupu k informacím) silným a nerovným nástrojem v rámci konkurenčního boje mezi provozovateli hazardních her. Ačkoliv § 19 zákona o svobodném přístupu k informacím představuje generální prolomení povinnosti mlčenlivosti, § 11 odst. 3 téhož zákona je vůči tomuto ustanovení speciální. Toto speciální ustanovení přitom chrání informace, které získal povinný subjekt od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti.
4. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím. V jeho odůvodnění žalovaný k odvolací námitce, že se nejedná o informace o poměrech jiných osob, na něž by se vztahovala mlčenlivost ve smyslu § 108e zákona o hazardních hrách, nad rámec argumentace obsažené v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že pokud jednotlivé kurzy vytváří sám provozovatel na základě analýzy sázkových událostí a vlastní obchodní strategie, je důvodné, aby byly informace o kurzech označeny jako informace vypovídající o jeho poměrech. Vypsané kurzy se mění během celého dne, resp. se mění dokonce v průběhu samotného sportovního utkání v závislosti na jeho průběhu. I kurzy zveřejněné za jediný den k jedné sázkové příležitosti tak vypovídají o činnosti provozovatele, ze kterých by šlo zjistit různé další informace o tvorbě kursů (např. statistického charakteru nebo reakce provozovatele na vývoj sázkových událostí). K žalobcem zmíněnému § 11 zákona o hazardních hrách žalovaný podotkl, že se týká

povinnosti mlčenlivosti o informacích týkajících se účastníků hazardní hry, a to na rozdíl od § 108e zákona o hazardních hrách týkajícího se povinnosti mlčenlivosti ohledně výkaznictví. Dále se podle poslední věty § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím poskytují pouze informace vzniklé činností povinného subjektu. Požadované informace však povinný subjekt získal od třetí osoby, nevznikly tedy jeho vlastní činností. Argumentaci žalobce, že požadované informace byly veřejně známé, a tudíž podle § 108e odst. 3 zákona o hazardních hrách vyloučené z povinnosti mlčenlivosti, žalovaný odmítl s tím, že pokud nějaká informace byla v minulosti „veřejně“ dostupná, ještě to neznamená, že se jedná o informaci veřejně známou. Na předmětné informace se ani nevztahuje § 3 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím, jelikož nemohou být znovu volně vyhledány a získány. Údaje o kursech jsou získány prostřednictvím vzdáleného přístupu v rámci dozorové činnosti a jsou uchovávány v databázové podobě jako neveřejné. Závěrem žalovaný odkázal na bod 69 nálezu Ústavního soudu ze dne 6. 12. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 32/15.

II. Žaloba

5. Úvodem žalobce konstatoval, že předmětná žádost navazovala na dřívější, kterou žalobce požádal o poskytnutí veškerých kursů ke kursovým sázkám pro den 21. 1. 2021 zaslaných Generálnímu ředitelství cel provozovatelem a která byla rovněž odmítnuta. Ve věci této předchozí žádosti podal žalobce žalobu, o níž je u Městského soudu v Praze vedeno řízení pod sp. zn. 15 A 145/2023. Ač je žalobce přesvědčen o důvodnosti dříve podané žaloby, z důvodu právní jistoty a pro urychlení podal nyní posuzovanou žádost, v níž v intencích předchozího rozhodnutí žalovaného zúžil svůj požadavek na poskytnutí informace o kursech vypsanych na jednu konkrétní událost konanou před téměř třemi lety. Tím zcela odpadl argument o strukturované a ucelené podobě požadované informace i o tom, že v takovéto podobě nebyla veřejně známá. Toto zúžení provedené žalobcem však žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nereflektoval a v podstatné části pouze překopíroval své předchozí rozhodnutí.
6. V prvním žalobním bodě žalobce namítl, že požadovaná informace není o poměrech jiných osob, a nevztahovala se tak na ni povinnost mlčenlivosti podle § 108e odst. 1 zákona o hazardních hrách. Dotčené ustanovení bylo do zákona o hazardních hrách vloženo novelou provedenou zákonem č. 527/2020 Sb., přičemž podle důvodové zprávy k tomuto zákonu (z níž žalobce citoval) tím má být posílena povinnost mlčenlivosti na úroveň srovnatelnou s tzv. daňovou mlčenlivostí podle § 52 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v rozhodném znění (dále jen „daňový řád“). V případě právě uvedeného ustanovení daňového řádu přitom informace o poměrech jiných osob zdaleka nepředstavují jakékoli informace, které se úřední osoby dozví (k tomu žalobce citoval komentářovou literaturu a závěry judikatury Nejvyššího správního soudu). Žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze zkopíroval odůvodnění vyslovené v jeho rozhodnutí k předchozí širěji vymezené žádosti žalobce o informace (přidal pouze stručný odstavec o tom, že i kursy vypsane k určitému dni a určité sázkové příležitosti údajně mají souborný a ucelený charakter, protože kursy se mohou měnit i v průběhu sportovního utkání). Ve vztahu k předmětné žádosti jsou však závěry žalovaného nepřipadné. Požadované informace nejsou ani obchodním tajemstvím zmíněným v napadeném rozhodnutí (aniž by však v něm bylo uvedeno, že se jedná o důvod pro odeprání poskytnutí informace), ani nelze jejich znalostí získat konkurenční výhodu. Žalobce navíc žalovanému vysvětlil, že informace požaduje z důvodu ochrany práv jeho klienta.

7. Ve druhém žalobním bodě žalobce podotkl, že požadované informace byly veřejně známé, a tedy podle § 108e odst. 3 zákona o hazardních hrách vyloučené z povinnosti mlčenlivosti. Ze samotné definice kursově sázky je zřejmé, že kursy jsou veřejně známé. Pokud dané informace byly veřejně známé, nedává smysl je chránit mlčenlivostí. Na tom nic nemění ani skutečnost, že sázkové kursy nejsou následně veřejně archivované a zpětně dohledatelné. Žalobce dále neshledal logickým odkaz na nález Ústavního soudu obsažený v napadeném rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. K prvnímu žalobnímu bodu nad rámec odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že na tom nic nemění ani žalobní argumentace ohledně bodu 2 předmětné žádosti. I k vymezenému času daného sportovního utkání mohlo být vypsáno vícero kursů k různým sázkovým příležitostem (např. na to, zda ten který hráč vstřelí branku – jak tip ANO, tak tip NE). Nejednalo se tedy o jediný kurs, jedinou číselnou hodnotu kursu. Žalobce přitom přehlíží v napadeném rozhodnutí uvedenou skutečnost, že podle poslední věty § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se poskytují pouze informace vzniklé vlastní činností povinného subjektu, nikoli získané od třetí osoby.
9. Dle žalovaného se žalobce ohledně druhého žalobního bodu mýlí v úvaze, že je z hlediska aplikace výjimky z povinnosti mlčenlivosti podle § 108e odst. 3 zákona o hazardních hrách nerozhodné, že všechny sázkové kursy nejsou následně veřejně archivované, a tedy nejsou zpětně dohledatelné. Již na základě jazykového výkladu předmětného ustanovení lze dospět k závěru, že povinnost mlčenlivosti se nevztahuje na informace, které *jsou* (přítomný čas) veřejně známé. Historické kursy veřejně známé nejsou a ani žádný právní předpis neukládá provozovateli je zveřejňovat a podle toho jsou uchovávány.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. Soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je dle § 75 odst. 2 s. ř. s. vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
11. Při rozhodování o žalobě soud vycházel z následující právní úpravy:
12. Podle § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím informace, které získal povinný subjekt od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu, podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, se neposkytují. Povinný subjekt poskytne pouze ty informace, které při plnění těchto úkolů vznikly jeho činností.
13. Podle § 16 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dní ode dne doručení rozsudku povinnému subjektu.
14. Podle § 13a odst. 1 zákona o hazardních hrách provozovatel je povinen pro každou hazardní hru vést výkaznictví a poskytovat jej vzdáleným přístupem.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

15. Podle § 108e odst. 1 zákona o hazardních hrách fyzická osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci orgánu vykonávajícího státní správu v oblasti provozování hazardních her oprávněná k tomu podle vnitřních předpisů tohoto orgánu nebo pověřená vedoucím tohoto orgánu (dále jen „oprávněná úřední osoba“), provozovatel, fyzická osoba činná pro provozovatele a fyzická osoba zapsaná v rejstříku jsou vázáni povinností mlčenlivosti o tom, co se z výkaznictví nebo z rejstříku dozvěděli o poměrech jiných osob.
16. Podle § 108e odst. 3 zákona o hazardních hrách povinnost mlčenlivosti se nevztahuje na informace veřejně známé, nebo které jsou veřejnosti dostupné z informačních systémů veřejné správy.
17. Po posouzení věci soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Úvodem soud považuje za vhodné vyjádřit se k argumentaci žalovaného, že na základě poslední věty § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se poskytují pouze informace, které při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti vznikly činností povinného subjektu, přičemž žalobcem požadované informace byly získány od třetí osoby. Předmětné ustanovení je třeba vykládat v kontextu celého jeho znění. Podle jeho první věty se informace získané od třetí osoby neposkytují při naplnění určitých předpokladů, a sice byly-li získány při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové nebo dohledové činnosti prováděné podle zvláštního právního předpisu, *podle něhož se ně vztahuje povinnost mlčenlivosti nebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím*. Jinými slovy řečeno, zde zakotvená výluka z poskytování informací nedopadá na ty informace, na něž se povinnost mlčenlivosti nebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím podle zvláštního právního předpisu nevztahuje. Druhá věta ustanovení § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím pak pouze doplňuje, že i v případě uplatnění výlučky podle věty první povinný subjekt poskytuje ty informace, které vznikly jeho činností.
19. Dle náhledu soudu je pro posouzení zákonnosti napadeného i prvostupňového rozhodnutí klíčové zodpovězení otázky nastíněné žalobcem v prvním žalobním bodu, a sice zda poskytnutí požadované informace mohlo být odmítnuto s odkazem na povinnost mlčenlivosti podle § 108e odst. 1 zákona o hazardních hrách, protože se jedná o informace o poměrech jiných osob (jak tvrdil žalovaný). Pouze v takovém případě by totiž byla výlučka z poskytování informací upravená v § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím v projednávané věci uplatněna v souladu se zákonem.
20. Ustanovení § 108e bylo do zákona o hazardních hrách vtěleno novelizačním zákonem č. 527/2020 Sb. V důvodové zprávě k tomuto zákonu se k povinnosti mlčenlivosti uvádí, že cílem je *„posílit ji na úroveň srovnatelnou s tzv. daňovou mlčenlivostí podle § 52 daňového řádu.“* Znění § 108e zákona o hazardních hrách přitom ve své podstatě odpovídá znění § 52 daňového řádu, jehož odstavec 1 identicky stanoví povinnost mlčenlivosti ve vztahu k informacím, které se příslušné osoby dozvěděly „o poměrech jiných osob“. Soud tedy i v nynějším případě považuje za příléhavé vycházet ze závěrů vyslovených k tomuto pro posouzení věci stěžejnímu pojmu v souvislosti se zmíněným ustanovením daňového řádu. V důvodové zprávě k daňovému řádu se k jeho § 52 mimo jiné podává, že se povinnost mlčenlivosti *„týká všeho, co se při správě daní nebo v souvislosti s ní dozvěděla a co se nějakým způsobem týká majetkových, obchodních či jiných poměrů určité osoby (typicky daňového subjektu). Návrh tak přináší změnu v podobě zúžení (konkretizace) toho, na co povinnost*

*mlčenlivosti dopadá. Podle nové textace jsou chráněny toliko informace, které vypovídají o poměrech jednotlivých osob, nikoliv vše, co se správce daně dozví při správě daní (tak jako dosud). To znamená, že by neměl platit obecný zákaz poskytovat jakékoli informace, pouze je nutné dodržet podmínku, podle níž nemůže být vyraženo cokoli, co by poskytlo konkrétní informace o konkrétní osobě.“ Podobně se vyjadřuje, jak podotkl žalobce, i odborná komentářová literatura k daňovému řádu, v níž se například uvádí, že „povinnost mlčenlivosti totiž podle komentovaného ustanovení zahrnuje pouze „poměry jiných osob“. Podle důvodové zprávy k daňovému řádu půjde o majetkové, obchodní a jiné poměry určité osoby, nejčastěji daňového subjektu. K definici poměrů lze odkázat na trestněprávní doktrínu, která za něj považuje zejména věk pachatele, rodinné poměry, zdravotní stav, povolání, pracovní kvalifikaci, možnost pracovního uplatnění v dané době a místě atd. Majetkové poměry zahrnují stav veškerého pachatelova jmění (aktiv i pasiv) a výdělkové poměry pachatele (Šámal, Rizman, Púry s. 470)“ (Lichnovský, O. a kol. *Daňový řád. Komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 218). V komentáři Matyášová L.; Grossová M. E. *Daňový řád s komentářem a judikaturou – 2. aktualizované a doplněné vydání*, Praha: Leges, 2015, se pak k rozsahu povinnosti mlčenlivosti dodává: „poměry, které požívají ochrany, se rozumí jak poměry majetkové, tak osobní. Při vymezení obsahu uvedených pojmů, které zákon nedefinuje, lze vycházet podpůrně z judikatury, odborné literatury, či jiných zákonů. Mezi informace o majetkových poměrech tak budou typově patřit informace jak o příjmech peněžitých i nepeněžitých, vlastnictví movitých i nemovitých věcí, ale též informace o dluzích (závazcích), což jsou vše informace, kterými správce daně disponuje. Za osobní poměry by bylo možno považovat rodinný nebo obdobný stav, věk, zdravotní stav, sociální postavení etc.“ Z judikatury lze poukázat na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 6. 2022, č. j. 141 A 16/2021-35, v němž soud kromě odkazů na komentářovou literaturu doplnil, že „informacemi o poměrech jednotlivých osob se přitom rozumí konkrétní informace o poměrech daňových subjektů a třetích osob, a to jak osobních, majetkových, případně i souvisejících s jejich podnikatelskými aktivitami.“ S právě uvedenými východisky se soud ztotožňuje i pro účely výkladu pojmu „poměry jiných osob“ v nynějším případě.*

21. Žalobce v podstatě žádal o poskytnutí veškerých kursů vypsanych provozovatelem k jedné sportovní události konané dne 21. 1. 2021, resp. veškerých takových kursů vypsanych k přesnému časovému okamžiku (17:24). Soud nemá za to, že se v případě takto přesného rámce jedná o informace o poměrech provozovatele (jiných osob). Vzhledem ke konkrétnímu časovému a věcnému vymezení požadovaných informací je nelze považovat za natolik komplexní, aby z nich bylo možné vysledovat čehokoli o osobních, majetkových (včetně podnikatelských) či obdobných poměrech provozovatele. Žalobce požadoval pouze vzorek kursů vypisovaných provozovatelem, z něhož nepochybně nelze o způsobu a metodách vypisování kursů zjistit více, než by žalobce bez vyvinutí většího úsilí byl schopen získat sběrem dat ve vztahu ke kursům vypisovaným a zveřejňovaným provozovatelem v reálném čase. Poukaz správních orgánů na potenciální získání konkurenční výhody tudíž není relevantní. Požadované informace bez dalšího o obchodní činnosti provozovatele vypovídají pouze v tom smyslu, že je z nich patrné, jaké kursy jím byly v dané věci v daný den (čas) před zhruba třemi lety stanoveny. Sama tato skutečnost však nevypovídá zhola nic o (širších) poměrech provozovatele včetně jeho podnikatelské činnosti. Z právě uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že není smyslem povinnosti mlčenlivosti podle § 108e odst. 1 zákona o hazardních hrách chránit požadované informace, a z tohoto důvodu tedy ani nelze odmítnout jejich poskytnutí podle § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. První žalobní námitka tedy je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

22. Ke druhému žalobnímu bodu soud poznamenává, že se týká výjimky z povinnosti mlčenlivosti podle § 108e odst. 3 zákona o hazardních hrách. Aby bylo vůbec možné uvažovat o uplatnění této výjimky, musel by být nejprve naplněn primární předpoklad v podobě existence povinnosti mlčenlivosti ve vztahu k předmětným informacím. Jinými slovy o výjimce z povinnosti mlčenlivosti lze uvažovat pouze tehdy, je-li v daném případě tato povinnost dána. Tento základní předpoklad ale v projednávané věci naplněn není, jak je patrné z výše uvedeného vypořádání prvního žalobního bodu. Soud tak za dané situace považoval řešení otázky uplatnění výjimky (veřejné známosti požadovaných informací) za bezpředmětné a blíže se jím nezabýval.
23. Soud s ohledem na posouzení prvního žalobního bodu dospěl k závěru, že správní orgány vyložily a aplikovaly § 11 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 108e odst. 1 zákona o hazardních hrách v rozporu se zákonem. Dále se soud ve smyslu § 16 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím zabýval tím, zda jsou dány (jiné) důvody pro odmítnutí žádosti. K výkladu tohoto ustanovení (dříve zakotveného v § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím) Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 As 28/2010-86 uvedl, že: „*Úkolem soudu samozřejmě není, aby aktivně vyhledával důvody pro odmítnutí žádosti či nahrazoval důvody rozhodnutí o odmítnutí žádosti, jestliže důvody uvedené v rozhodnutí povinné osoby neobstojí (viz bod 21 rozsudku NSS ze dne 24. 3. 2010, č. j. 1 As 8/2010-65 ve věci Oživení, o. s.). Pokud však soud postupuje dle § 16 odst. 4 věty druhé zákona o svobodném přístupu k informacím, musí zvážit, zda prima facie není dán některý z dalších důvodů pro odmítnutí žádosti. Pokud by tomu tak bylo, nemohl by zrušit obě správní rozhodnutí a nařídít povinné osobě poskytnout informaci žadateli (tj. postupovat dle § 16 odst. 4 věty druhé zákona o svobodném přístupu k informacím), nýbrž by mohl toliko rozhodnutí zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, event. odst. 3 s. ř. s.), v němž by povinná osoba zpravidla žádost opětovně odmítla, tentokrát však ze správného důvodu.*“ Soud má za to, že v nyní projednávané věci důvody pro odmítnutí žádosti objektivně dány nejsou. Ohledně obchodního tajemství, které bylo zmíněno v rozhodnutích správních orgánů a které představuje důvod pro neposkytnutí informace podle § 9 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, soud podotýká, že požadované informace nenaplnují definici tohoto institutu zakotvenou v § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v rozhodném znění. Je tomu tak kromě důvodů již nastíněných v rámci vypořádání prvního žalobního bodu i proto, že vzhledem ke skutečnosti, že samotné sázkové kurzy jsou vypisovány jako veřejně dostupné, nepřichází v úvahu jejich označení za běžně nedostupné či dovození vůle nebo opatření vlastníka k zajištění odpovídajícího způsobu utajení požadovaných informací.
24. Soud tedy v souladu s § 16 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím prvním výrokem rozsudku zrušil nezákonná rozhodnutí správních orgánů a druhým výrokem rozsudku nařídil Generálnímu ředitelství cel jakožto povinnému subjektu poskytnout žalobci ve stanovené lhůtě požadované informace. S ohledem na povinnost uloženou povinnému subjektu i lhůtu stanovenou k jejímu splnění soud tento rozsudek zašle i Generálnímu ředitelství cel.
25. Za splnění podmínek stanovených v § 51 odst. 1 s. ř. s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení ústního jednání.
26. Žalobce měl ve věci z procesního hlediska úspěch, a proto mu soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. třetím výrokem rozsudku přiznal právo na náhradu důvodně

vynaložených nákladů řízení, jež v daném případě spočívají v zaplaceném soudním poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. července 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu